23.12.2001.

Воїн стоїть над безоднею. Воїн живе в усіх умовах та країнах, він і король, і жебрак, і магнат і , навіть, часом, революціонер. Воїн і республіканець, і монархіст, і аристократ, і демократ. Немає меж зовнішнім ознакам воїна. Лише собіслужіння не буває властиве йому. Але де б і ким він не був, яких би ознак свого місця, часу та форми не набував – його свідомість прагне вийти за межі ущільнених форм світу та показати цей шлях бра-там, що навколо нього. Тільки там, де починається надсвідоме, починається справжній воїн та сотрудник Господень.

28-29.XII.2001.

Армагедон... Багато хто з російських водіїв духу XIX – початку XX сторіччя передчу-вали Армагедон. Українці – ні (окрім, можливо, окремих проблисків у Франка). Шев-ченко передбачав суд – але не Армагедон (хоча його суд у "Посланні мертвим і жи-вим" таки має ознаки Армагедону, але сам він сказав "настане суд"). Більшовики — ли-ше втілення певних сил, напрямків та рухів думки та дії, завершення тисячолітніх про-цесів як на Сході, так і на Заході, кульмінація безбожної думки, а зовсім не її початок. І в той самий час саме такі більшовики – це обітниця на майбутнє – оскільки в самому центрі безбожної думки жили ідеалізм та жертовність в ім’я Світлого Майбутнього – і це суперечність у самій сутності руху. Це не було властиве, скажімо, нацизму, але і те і інше було Армагедон. "Не мав би ти наді мною жодної влади, якби не було даровано тобі звище". І Звір з безодні мав цю владу не сам від себе, це заклик людству: одумай-тесь! Ви – Анголи проявлених світів, ті, що з’єднують земне та небесне, без вас Всесвіт позбавлений своєї крові. Якщо кров брудна – весь організм важко хворий, якщо кров схоче жити сама для себе – весь організм загине. Буває війна від Бога та мир від Сата-ни. Мирний, самозаспокоєний світ, в якому забута єдність божественного та земного – це мир від Сатани. Чим довше він триватиме, тим гірше для вас –

хворобу майже не-можливо лікувати на останніх стадіях. Звір з безодні ще раз і ще матиме владу. Люди! Ви – Анголи проявлених світів. Горе тим, хто схоче залишитись лише розумними тва-ринами! Такий забуває зміст свого існування та зневажає себе, як образ та подобу Бо-жу. В жодному подихові ми не відділені від Бога. "В ньому рухаємось, дихаємо і маємо своє буття". Годі нарікати на катастрофи, що спричинені нами же – змінімось, і усвідо-млюймо себе тим, чим ми є —— живим Духом та мостом поміж світами. Не одні, так інші нацисти, не одні, так інші більшовики, а причина – наше забуття справжніх божествен-них Себе.

***

Що небезпечне у сучасних течіях думки, так це те, що навіть усвідомивши катастрофи минулого як наслідок роз’єднаності з Богом, намагаються все звести до якихось особ-ливих форм поклоніння кому-небудь зокрема.

Линьте, римовані стріли,

В далеч Нової Епохи.

Тих, кому все зрозуміло,

Я не шаную нітрохи.

Їх вікова обережність

Вчила тихенько жити.

Що їм ота Безмежність?

З неї штанів не пошити.

Ані загнать у ворота,

Ані стовкти у ступі,

Ані покласти в рота,

Ані зварити в супі...

Зрілих думок незалежність —

Це підозрілі мотиви.

Вжитись душею в Безмежність

Ще не було директиви.

Скажуть такому: Бога

Слід вшанувати дарами,—

В кров розбиваючи ноги,

Він побіжить до храму.

Тіло зневаживши тлінне,

Рай занебесний вподоба —

І упаде на коліна,

І набиватиме лоба.

І на причілку дому

Хрестик поставить невміло...

Знову йому, як нікому,

Буде усе зрозуміло.

1967

(Микола Руденко)

В кращому разі особливо наполягають на дотриманні морального кодексу – що саме по собі абсолютно необхідно, але недостатньо, бо є лише засобом, а не метою. Людство мало перед собою тисячоліття розвитку такого типу – і це закінчилось XX століттям. Справа не в тому, щоби комусь якимось особливим чином поклонятись, а в тому, щоби бути достатньо чистими для того, щоби зв’язати світ божественної думки та земну вті-леність, світ божественних енергій та земну матеріальність. Без виконання цієї божест-венної місії людина – не людина, а зрадник самої себе. Людина має дбати не за власне спасіння на найрізноманітніший кшталт а про те, щоби усвідомити свої обов’язки в цьому Всесвіті стосовно всього видимого та невидимого і виконувати ту божественну місію, яка їй дана, як образу та подобі Божій. Людина – єдина істота, що живе одночас-но в трьох світах: земної матеріальності, тонких почуттів та божественної думки. Тва-рини не мають божественної думки, анголи не мають земної матеріальності. Тому лю-дина – єдиний канал поміж трьома світами. Без енергетичного взаємообміну світів не-можлива світова рівновага. Відповідальність за порушення цієї рівноваги цілком і по-вністю лежить на людині. Бог в тому не винен, сам Сатана міг лише допомогти та офо-рмити ці процеси. Без усвідомлення цих істин катастрофи неминучі, а їхня сила та якість перевищуватиме будь що, доступне нашій уяві. Необхідно змінити якість мис-лення, перевести його в інший вимір – і там людина побачить своїх

Анголів-охоронців та Вчителів і зможе зрозуміти своє справжнє призначення в цьому світі і сутність влас-ної долі, як у загальному, так і індивідуальному розрізі.

***

Не треба ображатись на дзеркало. Російська тиранія XX століття – це доведене до логі-чного абсурду поєднання східної деспотії із західним механістичним матеріалізмом. Східні деспотії виникли не самі по собі – вони мали тисячолітню історію. Західний ме-ханістичний матеріалізм виник не сам по собі – він мав тисячолітню історію повільно-го, ледь помітного відходження думки від Бога та єдності світів. XIX століття в цілому і Маркс зокрема – кульмінація, а XX століття – здійснення. Можна назвати алкоголь-ний гепатит виплодом Сатани і покрити його трьохповерховими висловами, але краще згадати той час, коли почав топити душу у бразі. Трьохповерхові вислови нічим не до-поможуть, щоби гепатит не завершився асцитом, цирозом, печінковою недостатністю та смертю. Коли організм хворий, гинуть міліони, а то і міліарди клітин. Коли, внаслі-док зіпсутості людської думки, хворий Всесвіт – гинутимуть міліони, а то і міліарди людей. Але в цьому ви самі винні, люди. Не ображайтесь на бичі Божі – думайте про те, що спричинилося до їхньої появи.

***

Для того, щоби стати вартими Нового Світу та нової людини, Росії треба очиститись від багатовікових нашарувань дикості, грубості та судомоподібних пошуків. Судоми духу не дадуть Нового Світу. Навряд чи цей процес буде безболючим, хоча легше пе-ренаправити енергію з неправильного у правильне русло, аніж коли її взагалі нема. У всій багатовіковій історії Росії був дуже важливим постійний момент найрізноманітні-ших духовних пошуків, хоч би і в найдикіших формах. Україні треба прокинутись від багатовікової летаргії та набути поваги до самої себе і, відповідно, до інших. Україні треба втілити майже неможливе: явити прощення і терпимість багатовіковим ворогам – і

запобігти новим злочинам, явити терпимість і вміщення всім течіям людських енергій, що пройшли над її землею впродовж тисячоліть – і зберегти власне духовне ядро. Без цього не буде майбутньої України. Але це ж є і можливим майбутнім джерелом найріз-номанітніших духовних синтезів, і це прекрасно.

***

"Того часу прийшли дехто, та й розповіли Йому про галілеян, що їхню кров Пілат змі-шав з їхніми жертвами. Ісус же сказав їм у відповідь: "Чи ви думаєте, що ці галілеяни, що так постраждали, грішніші були за всіх галілеян? Ні, кажу вам; та коли не покаєте-ся, то загинете всі так! Або ті вісімнадцять, що башта на них завалилась була у Сілоамі та побила їх – чи ви думаєте, що ті винні були більш за всіх, що в Єрусалимі живуть? Ні, кажу, але якщо не покаєтеся, то загинете всі так."

Можна і треба казати про невинно убієнних, але якщо не станемо тим, чим належить нам бути за Божим законом – всі так загинемо. Перш, ніж організм одужає від хворо-би, загине не одна здорова клітина.

***

Пророк не той, хто приходить в ім’я чиєсь – пророк той, хто усвідомив себе духом і живе у трьох світах, а відтак може знати і виконувати волю Господню. Лжепророк не той, хто говорить суперечливе чиїмось уявленням про поклоніння Господу, а той, хто самозванно говорить від імені єдності світів, не усвідомивши себе Духом. Лжепророк той, чиї слова не відповідають справам, той, хто замість допомогти людині бути силь-ною, незалежною та вільною, намагається узалежнити її від різноманітних розумових схем, заборонивши людині самостійно думати. Лжепророк той, в чиїх грудях не горить вогняне Серце Світу і діяльна любов до всіх людей. Лжепророк той, хто не будить до зростання духовне "я" людей, хто

хоче, щоби люди залишились на рівні стада та рабів, замість того, щоб стати друзями та братами.

***

Стадо – це теж природній рівень людських душ, але це лише один із рівнів. Пастир до-брий це той, хто пасе стадо, знаючи, що завтра ці вівці можуть стати друзями і братами, і робить все, щоб це сталося якнайшвидше. А крадії та розбійники бажають, щоб стадо стадом і залишилось, бо так його легше стригти, брати на м’ясо та різноманітно визис-кувати.

31.XII.2001

До недавнього часу існувала кричуща суперечність між тим, що називається світогля-дом науковим і тим, що називається світоглядом релігійним. Релігія занадто часто була позбавлена розуму, а наука – душі. Цю суперечність необхідно вмістити, і ключ до цьо-го – духорозуміння.

***

Західна цивілізація з ніг до голови просякнута речовинним матеріалізмом; що б там не було, а там і зараз (врешті, як і у нас) економіка первинна, а дух вторинний, а будь-які релігійні ідеї розглядаються лише як елемент цивілізації, свого роду необхідна освята цієї цивілізації, а не як самодостатня, рушійна сила еволюції людського духу. В цьому майбутня загибель західної цивілізації, можна і треба брати все найкраще звідти, але в жодному разі не можна некритично та застосовуючи рожеві окуляри приймати все.

***

Не той заперечив Маркса, хто прокляв комунізм, таким чином дуже часто заперечуєть-ся лише найкраще у бажаннях Маркса, але не сам Маркс. Сатаністичний марксизм мо-жна заперечити лише тоді, коли зруйнується примат економіки над силою людського духу, коли буде заперечена економіка, як основна і найголовніша рушійна сила людсь-кого життя. Коли духовна культура та еволюція стане наріжним каменем людської сві-домості, лише тоді насправді заперечиться механістичний Маркс зі всіма його наслід-ками і буде стверджене Царство Істини.

***

Культ шлунку як вершини і завершення людської цивілізації є сатанізм в повному зна-ченні цього слова, тому що заперечує будь-який природній енергообмін поміж світами. Володаря намагаються поставити на службу рабу, Господа Сил на службу тьмяній ма-терії.

***

Найголовніше лежить у сфері тонких причин. Якщо зруйнується вся матеріальна втіле-ність, а залишаться тонкі причини, то вся матеріальна втіленість рано чи пізно відно-виться. Тому лише тоді можна побудувати прекрасний світ в матерії, коли сприйнятий та усвідомлений прекрасний світ у дусі.

***

Великі релігійні Вчителі тому не лишили світові синтезу наукового та релігійного сві-тогляду, що за час їхнього життя ще не існувало цього наукового світогляду. Але вони лишили ключ до цього вміщення, і цей ключ – духорозуміння.

***

Якби розвиток людського розуму відбувався гармонійно і врівноважувався духорозу-мінням, цивілізація не впала би в сатанізм. Необхідно виправити страшенний перекіс, який виник поміж духом та матерією, інтелектом та духорозумінням.

***

Випари голого інтелектуалізму – це міазми загибелі.

***

Сини Божі – Б’не Алейм, ті, що при початку людської раси "зійшли на землю і поєдна-лись з доньками людськими, бо вони були прекрасні" і принесли вогонь з небес, навчи-вши синів та дочок людських небесної мудрості, ці сини Божі живуть ще й понині. Во-ни – сутність від сутності найсокровеннішого у наших душах і люди, такі, якими ми можемо стати через еони і манавантари. Храм майбутньої епохи – це не храм якогось окремого Вчителя, хоч би й найвищого, але Храм всіх синів Божих, Б’не Алейм, Ма-хатм та Вчителів людства.

1.01.2002.

Прийшов час духоматерії. Дух без матерії чи матерія без духу повинні відійти. Перше саме по собі є чистою потенційністю, друге – косністю та інертністю. Перше стосується релігії, яка не вмістила розум, а друге – науки, що заперечила дух. Кожна тонка духов-на причина має свої матеріальні наслідки, кожен видимий, речовинний матеріальний наслідок має свою тонку причину. Майбутнє – в розумінні єдності причини і наслідку, у духоматерії. Тонкі явища так само мають підлягати науковим дослідам, як і щільні, але для цього наука повинна бути просвітлена духорозумінням.

***

Якщо релігійна свідомість людей не зможе вмістити науку, остання остаточно стане на аморальний шлях розвитку і цілковито виродиться в чорну магію. Людство, згідно кос-мічних законів, розвинуло в собі здібності високого інтелекту, і ці здібності не можуть віднятись у людини. Але не просвітлені духорозумінням вони обов’язково переростуть у чорну магію і викличуть катастрофічне порушення гармонії світів, яке неможливо буде виправити. Чорна магія є використанням здібностей, які дає людині її природа, з егоїстичною метою. Важливі не так самі здібності, як їхнє використання. З іншого бо-ку, обмеженість світом щільних форм, що доступний сфері п’яти чуттів – це тупік для науки. Для розуміння тонких причин щільних виявів та наукового дослідження цих то-нких причин розум вченого повинен перейти межі трьохвимірного простору, а це не-можливо без вміщення релігійної свідомості, тобто духорозуміння.

***

Досліди в області тонких причин і можливі, і допустимі, і без них неможливо, але ці досліди повинні бути просвітленими духорозумінням чи релігійною свідомістю, інакше вчений вподобиться учню чародія, що випускає джина не знаючи, як його приборкати. Але, разом з тим, вчені, наука повинні дорости до свідомої дії у сфері тонких причин, інакше розвиток свідомості заходить у глухий кут.

***

Досліди у сфері тонких причин повинні бути методичними, обережними та послідов-ними, як і будь-які інші наукові досліди. І ця методологія має базуватись на духорозу-мінні.

***

Духовна причина народжує матеріальний, речовинний наслідок, і це робиться через сферу тонких енергій. Тому вчений повинен безстрашно

йти від матеріальних, речо-винних наслідків через сферу тонких енергій до духовних причин. Але для цього підва-лини його серця повинні бути ствердженими на духорозумінні, тільки тоді людина на-буде справжньої влади над духоматерією і зможе стати сотрудником Господнім у тво-ренні світів.

***

Корінь і джерело всього – це духорозуміння.

***

Релігійна свідомість, звільнена наукою від марновірств – це найвище зі всього, чого може прагнути людство.

***

Релігійна свідомість, не випробувана твердим розумом, наукою – марновірство чи емо-ційна невпорядкованість, наука не просвітлена релігією – невігластво і вівісекція без розуміння наслідків своїх діянь.

***

В первісному раю духорозуміння було так само властиво людям, як рибі плавати. Але вони розуміли ці свої здібності не більше, ніж розуміє риба. Потім почали розвіватись здатності до розуміння та осмислення, але це, врешті-решт, відокремило від духорозу-міння. Сутність наступного циклу у тому, щоби у планетарних масштабах повернутись до духорозуміння, вмістивши здатність до осмислення. Для цього духорозуміння пови-нно осмислитись, що неможливо без науки, а людська здатність до розуміння та осми-слення – одухотворитись, що неможливо без релігії. Це також пов’язано з повною і осмисленою, із розумінням всіх причин та наслідків, владою людського розуму над фі-

зичною і тонкою матерією, а цієї влади неможливо набути без усвідомленого духоро-зуміння.

***

Уся справжня мораль та етика людства – це усвідомлене духорозуміння.

***

Якщо якісь здібності людей не просвітлені духорозумінням, вони обертаються у егоїс-тичне використання, тобто чорну магію, тому що тільки духорозуміння може надати використанню здібностей людської природи правильного напрямку та мети. У випадку науки відсутність такої мети обов’язково приведе до загибелі цілу цивілізацію та пла-нету, оскільки занадто потужними є сили, які в силах розбудити ці здібності людської природи.

***

Відсутність мети, усвідомленої у духорозумінні, обов’язково поставить натомість мету егоїстичну, тобто чорномагічну, оскільки нічого середнього не існує, чи точніше, існує як перехідний етап у тимчасовості..

***

Сутність людської еволюції полягає у виявленні потенційностей людського Духу, а сутність виявлення цих потенційностей полягає в одухотворенні відповідної цьому ду-ху матерії, і набутті цією матерією властивостей Духу.

***

Повинні бути вироблені певні наукові методи дослідження тонких явищ та енергій і їхнього зв’язку з фізичною втіленістю, інакше не зміниться свідомість вчених, а це ма-тиме катастрофічні наслідки. Неможливо щоб і далі свідомість наукова та свідомість релігійна йшли двома паралельними потоками, які не пересікаються одне з одним, що занадто часто було навіть в тому випадку, коли вчені були релігійними людьми.

***

Всі фізичні джерела існування людської цивілізації рано чи пізно вичерпаються. А що прийде натомість? Сонячна енергія, чи енергія вітру, чи атомна, чи термоядерна. Дві перших на даний час ще не довели своєї здатності в повному об’ємі замінити нафту та газ. Дві останніх більше належать до сфери чотирьох вимірів, аніж фізичного світу, оскільки пов’язані з розщепленням та синтезом найменших часток означеної речовини – атомів. На даний час цивілізація розвивається вампіричним, екстенсивним способом, нічого або майже нічого не даючи біосфері навзамін. Якщо людство зможе цілком за-мінити енергіями які пов’язані зі світами вищих вимірів фізичні джерела енергії, не змінивши при тому свого мислення, цивілізація дещо відтягне свій крах, але за рахунок вампіричного ставлення до невидимих, іншовимірних світів. Це незворотньо порушить світову гармонію, і без будь-якої війни спричинить загальнопланетарну катастрофу. Про конкретні механізми цієї катастрофи ми можемо лише здогадуватись. Лише свідо-мість стосовно вищих світів і наслідків, які ми спричиняємо там своїми діяннями, може врятувати цивілізацію від загибелі та уникнути сатанізму у її проявах.

***

Справа не в тому, щоби відмовитись від використання на благо людства яких-небудь фізичних чи тонких енергій, справа в тому щоби, будучи на своєму місці у всесвіті, ко-ристуючись віддавати те, що тобі належить віддавати. І ось це "щось": усвідомлюючи світи божественої

думки, намагатись втілити її відображення на землі. Без цього не бу-де природнього, глибинного енергообміну між Тонким та Вогняним світом і земною втіленістю, світом Божественної думки, тонких енергій і земною матеріальністю. Від-сутність такого природнього енергообміну призведе до того, що розвиток світу піде всупереч Божественним планам і, як наслідок, викликатиме на реакцію очищення, тоб-то гнів Господень. У випадку безнадійного творення це приведе до завершення історії цього світу, катастрофи, стагнації, хаосу та розпаду.

***

Високе мистецтво завжди проявлятиме світ Божественних образів у земній матеріаль-ності, і воно пізнається по його впливу на душу людини.

***

Свобода слова та думки – це лише можливість людині подорослішати, перетворившись з об’єкта у суб’єкт еволюції. Але набагато важливішим за цю можливість є те, як цією можливістю скористаються.

***

І без сучасної науки люди здійснювали свою людську природу. "Ходив Єнох під богом, і забрав його Бог, і не було його". "І забрав Бог Ілію на небо і не знайшли його тіла на землі, і не стало його". Але є те, що стосується окремих людей і є процеси глобальні. Сучасна цивілізація і наука, що народила її – це процес глобальний, і його необхідно вмістити. Залишений сам на себе, він, цей процес, доведе планету до самознищення, а якщо його заперечувати, намагаючись повернути старі канони думки – його потік змете все на своєму шляху.

***

Живе духорозуміння – це сутність будь-якої релігії.

***

Сутність нового способу мислення повинна би полягати у тому, щоби релігія стала на-уковою, а наука – релігійною.

***

Принципи, спільні для всіх, а не особи – це те від науки, що повинно би прийти в релі-гію. У кожного свій Вчитель чи Аватар і живий зв’язок з ним, і це особиста справа со-вісті кожного, але існує спільний ґрунт, космічні закони, що однакові для всіх – і в цьому шлях до єдності і порозуміння. Одушевлений та одухотворений світ – це те з релігії, що повинно прийти у науку, тоді вчений буде знати, що кожна з енергій, які він прагне дослідити і поставити на службу людству, пов’язана з якимось життям, і якщо це життя тим чи іншим чином служить нашому благу, то і ми тим чи іншим чином ма-ємо послужити, і за законом Карми обов’язково послужимо, цьому життю.

***

Апостоли та пророки не вірили у Бога, вони знали Його і бачили Його так, як Він є, і в цьому сутність духорозуміння. Коли розумове переконання заміниться духорозумін-ням, раб стане другом, і всі стануть на шлях апостолів та пророків. Більше того, без цього неможливий подальший розвиток цивілізації або, скоріше, трансформація її в досконале добро.

***

Досконала влада над матерією фізичного та тонкого світів може належати і належатиме лише досконало релігійній людині.

***

Сутність еволюції релігійної свідомості у тому, щоби перерости релігію для стада, і прийняти релігію апостолів і пророків, маючи Духа Святого на собі.

***

Релігія апостолів та пророків це не дбання за своє спасіння, а у повні Духа смиренне служіння задля порятунку людей, служіння за наказом Господнім. Чим більше тобі да-но від Господа, тим більше добі належить смиренно, без жодного бажання відплати, віддати своїм братам бо як дане тобі, так має і віддатися.

***

Жива Етика не принесла у світ якоїсь нової релігії, бо її релігійний момент – це не культ якогось окремого Вчителя чи Вчителів, але спільні для всіх Космічні Закони та Храм Великого Духу і Всіх Його Святих. Агні Йогом може бути будь-хто, від буддиста до мусульманина, тому що Агні Йогом є будь-хто, хрещений вогнем. Врешті, світ не потребує якоїсь окремої нової релігії, він потребує очищення та повернення до першо-витоків світової релігійної думки. Але він потребує одухотворення науки. Одухотво-рення науки – це першочергове завдання Живої Етики.

***

Новий спосіб мислення замінить розумове переконання живим Знанням Духу, а сліпу віру – духорозумінням, і те, що раніше належало лише вибраним стане всезагальним надбанням. Більше того, на даний час не існує інших шляхів розвитку.

***

Дехто називає нове мислення, при якому духорозуміння замінить сліпу віру "науко-вим", але для мене це мислення у вищому ступені релігійне, більше того, є єдино релі-гійним, оскільки тільки духорозуміння є початком, продовженням та завершенням ко-жної релігії, а все інше, в кращому випадку, лише підготовка. Аналітичний розум може відсікти марновірства, і, врешті-решт, релігійна, емоційна людина без тверезості дуже легко впадає, і обов’язково впаде у "прелесть", або марновірство та астральне сп’яніння, але цей розум ніколи не створить Знання Духу. Але, врешті, немає супереч-ності у використанні цих термінів, оскільки духорозуміння – це точка, у якій вища на-ука та вища релігія зливаються у одне.

***

Можна казати про науковий світогляд, як про найвищий на даний час вольтаж людсь-кої думки та свідомості і про знання, як щось вище порівняно з вірою, але ця наука бу-де Божественною, а знання – Знанням Духу, справжньою вірою апостолів і пророків.

***

Завжди треба йти по шляху із серцем бо це єдине, чого вимагає від нас Господь. Мій шлях із серцем – це прагнення досконалої релігії, і за словом, і за змістом.